

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **České elektrokomunikace, s. r. o.**, IČO 27585620
sídlem Kovanická 2108/10, 190 00 Praha 9 – Libeň

proti
žalovanému: **Český telekomunikační úřad**, IČO 70106975
sídlem Sokolovská 219, 190 00 Praha 9 – Vysočany

v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Rady žalovaného ze dne 28. 6. 2023, č. j. ČTÚ-13 153/2023-603,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Soud ukládá žalobkyni, aby soudu do 3 dnů od doručení tohoto usnesení sdělila:
 - název poskytovatele platebních služeb (banky) a číslo účtu, na který má být převedena částka odpovídající soudnímu poplatku, o jehož vrácení bylo rozhodnuto,
 - nebo, není-li to možné, poštovní adresu místa, popř. jméno a příjmení osoby, které má být částka vyplacena prostřednictvím poštovní poukázky.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se blanketní žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 4. 9. 2023 domáhala zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto usnesení, které k žalobě nepřiložila. Žalobkyně v žalobě sama avizovala, že žalobu doplní samostatným podáním, a současně tentýž den podala návrh na osvobození od soudních poplatků.
2. Soud žalobkyni usnesením ze dne 4. 10. 2023, č. j. 9 A 115/2023-5, vyzval, aby v týdenní lhůtě doplnila náležitosti žaloby podle ustanovení § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Zároveň soud žalobkyni poučil, že pokud ve lhůtě žalobu nedoplní, bude odmítnuta. Usnesení bylo žalobkyní vyzvednuto z datové stránky fikcí dne 16. 10. 2023, týdenní lhůta pro odstranění nedostatků žaloby tedy marně uplynula dne 23. 10. 2023. Proto soud dalším usnesením ze dne 18. 12. 2023, č. j. 9 A 115/2023-8 žalobu ve smyslu ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.
3. Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalobce rozsudkem ze dne 14. 10. 2024, č. j. 3 As 26/2024-38 usnesení o odmítnutí žaloby zrušil. Upozornil, že podle § 35 odst. 10, věty třetí

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

s. ř. s. požádá-li navrhovatel o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce, po dobu od podání takové žádosti do právní moci rozhodnutí o ní neběží lhůta stanovená pro podání návrhu na zahájení řízení. Lhůta pro podání a doplnění žaloby tedy nemohla uplynout, dokud městský soud o žádosti o osvobození od soudních poplatků pravomocně nerozhodl. Teprve s rozhodnutím o této žádosti mohl městský soud vyzvat žalobkyni k doplnění žalobních bodů ve lhůtě odpovídající zbývajícím částem lhůty pro podání žaloby. Tím, že i přes neuplynutí lhůty pro podání (doplnění) žaloby svým usnesením žalobu odmítl, založil vadu řízení, která měla vliv na zákonnost jeho rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

4. Městský soud v Praze, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu vyjádřeným ve shora uvedeném rozsudku, po vrácení věci k dalšímu řízení zaslal žalobkyni přípis s výzvou k tomu, aby ve lhůtě do 15 dnů od jejího doručení zaslala soudu vyplněný přiložený formulář „*Prohlášení právnické osoby o majetkových poměrech a dalších rozhodných skutečnostech žadatele/žadatelky pro osvobození od soudních poplatků*“. Tato výzva byla žalobkyni do datové schránky doručena dne 11. 11. 2024, lhůta pro zaslání vyplněného formuláře tedy uplynula dne 26. 11. 2024, a to marně, jelikož žalobkyně ani doposud nedoložila své majetkové poměry a rozhodné skutečnosti pro účely osvobození od soudních poplatků a soud tak neměl z čeho usuzovat, zda jsou dány podmínky pro přiznání osvobození od soudních poplatků. Proto Městský soud v Praze vydal dne 31. 12. 2024 usnesení, č. j. 9 A 115/2023-26, kterým žalobkyni nepřiznal osvobození od soudních poplatků ve smyslu usnesení § 36 odst. 3 s. ř. s.
5. Žalobkyně proti uvedenému usnesení o neosvobození od soudních poplatků kasační stížnost nepodala.
6. Po posečkání uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti městský soud následně dne 29. 1. 2025 vydal usnesení č. j. 9 A 115/2023-28, kterým žalobkyni vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 3000 Kč ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy. Žalobkyně poplatek složila na účet soudu dne 19. 2. 2025. Do této doby žalobce podanou žalobu, jak avízoval sám v blanketní žalobě a jak byl poté také vyzván soudem, nedoplnil.
7. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.
8. Soud by v této fázi měl, vázán shora uvedeným názorem Nejvyššího správního soudu, přistoupit k opětovné výzvě, aby žalobkyně doplnila náležitosti žaloby. Jak však sám Nejvyšší správní soud v řízení zjistil a ve svém rozsudku upozornil, rozhodnutí napadené správní žalobou bylo žalobkyni doručeno dne 3. 7. 2024 a blanketní žalobu žalobkyně podala dne 4. 9. 2024, tedy poslední den dvouměsíční lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu ve smyslu ustanovení § 72 odst. 1 ve spojení s § 40 odst. 3 s. ř. s.
9. Blanketní žaloba tedy byla podána a soudu doručena dne 4. 9. 2024 ve 23:55 hodin. Žádost o osvobození od soudních poplatků žalobkyně soudu doručila dne 4. 9. 2024 ve 23:58 hodin. Podáním žádosti došlo k pozastavení běhu lhůty pro podání (doplnění) žaloby podle ustanovení § 35 odst. 10, věty třetí s. ř. s. Zbývajícím část této lhůty mohla opět začít běžet okamžikem, kdy rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků nabylo právní moci. K tomu došlo dne 13. 1. 2025 v 13:56 hodin. Jelikož však zdvouměsíční lhůty k podání

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

řádné žaloby včetně jejich náležitostí zbývaly v běhu lhůty cca dvě minuty, lhůta pro podání (doplnění) žaloby uplynula dne 13. 1. 2025 v 13:58 hodin.

10. Soud konstatuje, že v dané věci nastala situace, na kterou dopadají závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2018, č.j. 3 Azs 66/2017 31 aplikované následně i v dalších rozsudcích správních soudů. Ta v případě žalobce, s ohledem na uvedené časové okolnosti případu, objektivně neposkytovala časový prostor k tomu, aby ve zbývajících části (2 minut) běžící dvouměsíční zákonné lhůty k podání řádné žaloby bylo objektivně možné ze strany soudu učinit opětovnou výzvu k odstranění vad žaloby a současně, aby žalobcem byl takový časový prostor využit k náležitému doplnění žaloby.
11. Otázkou (ne)možnosti soudu podat výzvu k odstranění vad žaloby či doplnění jejich náležitostí se Nejvyšší správní soud zabýval zevrubně v bodech 53 – 63 uvedeného rozsudku, z něhož městský soud vyjímá následující, pro věc žalobce přílehlající citaci.
12. *„Lze-li určitou náležitost žaloby účinně uvést či doplnit jen v zákonem stanovené nepřekročitelné lhůtě, má smysl vyzývat k takovému doplnění pouze tehdy, bude-li to vůbec „technicky“ proveditelné a smysluplné. Není tedy a priori vyloučeno, aby taková výzva, zejména za použití moderních komunikačních prostředků byla učiněna v posledních dnech či zcela výjimečně i v poslední den lhůty pro podání žaloby. Soud je přitom povinen takovou výzvu učinit, takže se předtím v přiměřené lhůtě po dojití žaloby na soud (tedy zpravidla v řádu několika dnů po dojití) musí s jejím obsahem seznámit přinejmenším do té míry, aby si mohl učinit úsudek o tom, zda má předepsané náležitosti“ (rozsudek ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 As 50/2014-18, věc EKO-UNIBAU, bod 21). Jakkoliv zde soud připustil, že „výjimečně“ lze požadovat zaslání výzvy třebas i poslední den lhůty, zde to již nebylo třeba, neboť žalobce zaslal žalobu prostřednictvím datové schránky v poslední den lhůty k jejímu podání ve 21:21 hodin. V jiném případě bylo podle NSS doručení žaloby dva pracovní dny před koncem lhůty pro podání žaloby příliš málo na to, aby soud stihl ověřit všechny rozhodné skutečnosti a zaslat výzvu k doplnění žalobních bodů podle § 37 odst. 5 s. ř. s., byť zástupkyně stěžovatelky komunikovala se soudem prostřednictvím elektronické pošty (rozsudek ze dne 4. 5. 2011, čj. 1 Afs 2/2011-55, věc F plus H, bod 30); v dalším případě nebylo třeba žalobce vyzývat k doplnění, zbývaly-li v okamžiku doručení žaloby soudu do konce lhůty k podání žaloby čtyři dny, z toho dva dny pracovního klidu, neboť žalobce bylo lze kontaktovat pouze prostřednictvím jeho poštovní adresy (rozsudek ze dne 23. 10. 2009, čj. 8 Afs 31/2009-74); v dalším případě „byla lhůta necelých pěti pracovních dnů příliš krátká na to, aby krajský soud mohl spolehlivě ověřit okamžik doručení žalobou napadeného rozhodnutí stěžovateli, následně stěžovatele vyzývat k odstraňování vad podané žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. a aby stěžovatel mohl ještě v této lhůtě vady odstranit“ (rozsudek ze dne 24. 6. 2011, čj. 5 Afs 27/2011-37). Ovšem v jiném případě bylo doručení žaloby pět dnů před koncem lhůty (včetně soboty a neděle) dostatečné, aby se aktivovala povinnost soudu zaslat výzvu (rozsudek ze dne 17. 9. 2015, čj. 7 As 195/2015-22).“..... „Rozšířený senát k tomu zdůrazňuje, že pravidlem by mělo být podání perfektní žaloby. Zákon zcela zjevně chápe odstraňování vad žaloby způsobem dle § 37 odst. 5 s. ř. s. jako výjimku z pravidla, že žaloba je podána bezvadně“..... „Předpokládá se, že žalobce činí vše pro to, aby jeho žaloba byla projednatelná a mohla být včas rozhodnuta. pokračování 3 Azs 66/2017 - 38 Pokud spoléhá na to, že i nedbale či neúplně zpracovaná žaloba bude mít tyto účinky, nebo dokonce vadnou žalobu podá vědomě se záměrem, že získá čas a prostor pro oddálení účinků napadeného správního rozhodnutí, nemůže počítat se stejným přístupem soudu k zajištění ochrany jeho práv. Žalobce si musí být vědom, že podává-li na konci lhůty pro podání žaloby žalobu bez tak podstatné náležitosti, jako jsou žalobní body, nemá automatickou garanci, že soud jej k odstranění této vady vyzve. Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, je-li ještě*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu včas, tedy ve lhůtě pro podání žaloby, doplnit“..... „Nemá-li naopak soud s ohledem na okolnosti případu povinnost vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů, marným uplynutím lhůty pro podání žaloby se stává vada žaloby spočívající v absenci žalobního bodu neodstranitelnou a soud bez dalšího žalobu odmítne. Musí tak učinit podle § 37 odst. 5 s. ř. s., který je samostatným důvodem pro odmítnutí žaloby z důvodu neodstranění vad podání, byť s ohledem na okolnosti případu 3 Azs 66/2017 nebyla vůbec vydána výzva k odstranění vad žaloby. Jakkoliv tento závěr koliduje s textem § 37 odst. 5 s. ř. s., který zjevně předpokládá podání výzvy vždy, rozšířený senát shora vysvětlil, že v určitých situacích již výzva soudu nebude objektivně možná nebo účelná.“.....A dále „Soud je povinen vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů vždy, je-li se zřetelem na konkrétní situaci pravděpodobné, že žalobce bude s to žalobu doplnit včas. Neuplatní-li žalobce ve lhůtě pro podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu alespoň jeden žalobní bod tak, aby jeho žaloba byla projednatelná (§ 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.), soud žalobu odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s.“

13. Na základě uvedeného judikatorního výkladu a rozhodovací praxe městský soud ve věci žalobce shledal, že ve zbývajícím těsném časovém úseku běhu dvouměsíční lhůty k podání perfektní žaloby zbývajícím od právní moci rozhodnutí soudu o žádosti žalobce o osvobození od soudních poplatků bylo zcela mimo možnosti soudu i žalobce, aby další výzvou soudu k odstranění vad a reakcí žalobce na tuto výzvu byly zkonvalidovány nedostatky žaloby v zákonné lhůtě k jejímu řádnému podání, tj. se všemi zákonem stanovenými náležitostmi, které v případě blanketní žaloby žalobce zcela chyběly.
14. Je třeba poznamenat, že ve smyslu výše uvedeného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu rovněž platí, že je na soudu, aby i v případě, kdy žalobce v blanketní žalobě sám avizuje doplnění žaloby, přesto výzvu k odstranění vad učinil. Městský soud tak v daném případě postupoval usnesením ze dne 4. 10. 2023, č.j. 9A 115/2023-5. Bez ohledu na stavění lhůty byl žalobce po celou dobu uvědomněn o tom, jakým způsobem má nedostatky žaloby odstranit. Vzhledem k časovým okolnostem (podání blanketní žaloby i žádosti o osvobození od soudních poplatků v poslední den lhůty) lze dovodit relevanci takové výzvy i po právní moci rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků, která nastala dne 13. 1. 2025, neboť, jak bylo výše uvedeno, pro novou výzvu nebyl časový prostor. Žalobce však ve lhůtě stanovené ve výzvě a až do současné doby nedostatky žaloby neodstranil. Přitom mu muselo být z výsledku kasačního řízení zřejmé, že lhůta k podání žaloby od dob podání žádosti o osvobození od soudních poplatků do právní moci o rozhodnutí o žádosti toliko neběží. Ustanovení § 35 odst. 10, věta třetí nezakládá běh zcela nové dvouměsíční lhůty a jeho smyslem není tuto zákonnou lhůtu k podání žaloby nastavovat.
15. Jelikož tedy dvouměsíční lhůta pro podání (doplnění) žaloby podle § 72 odst. 1 s. ř. s. marně uplynula krátce po právní moci rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků dne 13. 1. 2025, aniž by žalobce do té doby vady žaloby odstranil, a podle odst. 4 téhož ustanovení toto nelze prominout, soud žalobu podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení. Soud tak učinil ve vztahu k výzvě k odstranění vad ze dne 4. 10. 2023, neboť již nebyl časový prostor pro výzvu novou. I v případě, že by tuto výzvu nebylo možné považovat za relevantní pro odmítnutí žaloby podle speciálního ustanovení § 37 odst. 5 s.ř.s., byly dány důvody pro odmítnutí žaloby dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., a to pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, neboť blanketní žalobu, neobsahující ani jediný žalobní bod, nebylo možné již po uplynutí zákonné lhůty k jejímu podání doplnit.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.

16. Výrok II. je dán ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
17. Výrok III. o vrácení soudního poplatku je dán § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o soudních poplatcích*“), podle kterého soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut. V souladu s citovaným ustanovením tak soud rozhodl, že se žalobkyni vrací zaplacený soudní poplatek v plné výši 3 000 Kč.
18. Výrokem IV. soud žádá žalobkyni o sdělení instrukcí k vrácení soudního poplatku.

Poučení :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. února 2025

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. N.